

цы умирать, и Сократъ прочее“ — или — „Сократъ е человекъ, ще умре прочее“. — То ся зове Ентимема; или отъ едно само предложеніе. и. п. „Сократъ като человекъ ще умре.“ А кога то отъ частни предложенія правимъ заключеніе всеобщо дума ся Епагога.

95-о. А кога то отъ две предложенія совсѣмъ противни между си правимъ исто то заключеніе, то ся дума Дилемма.

96-о. За всяко нѣщо говоримъ и испытывамъ споредъ тры способа. 1) Ако существува, ако е станало, ако треба, и ако е возможно и проч. то ся дума Помышленіе. 2) Когато смы увѣрени чи существува, чи е станало, или треба да стане, или е возможно, диримъ какво е, кое то существува, какво стана и проч. то ся дума Предѣлъ. 3) Какво е споредъ естество то, и качества та, и то ся дума Качество. А три тѣ заедно ся думать Стоянія. и. п. Некой нашъ пріятель сжрдися, зашто то, отъ негови тѣ пары, кои то оставилъ намъ, далисмы за некая общенародна нужда и смы го увредили. Ако прочее, то не е истина, писывамы му, какъ то несуществува, и исканіе то ни е Помышленіе (Аще есть), сиречь испытывамы, ако сж дадены пары тѣ. Но ако задржяхмы тѣхъ, не за общенародна нужда, но за да ги дадемъ нѣкому, кому то ималъ да дава, или на нѣкого неговъ сродника по негово поръчанѣ; или зашто то имаше намъ да дава, писывамы му, какъ не треба да мысли за уврежданѣ, кога то си плаща долга и исканіе то ни е Предѣлъ (что есть), долгъ, или вреда. Ако ли безъ негово изволеніе ги дадохмы за общенародна нужда, отговарямы му ся, какъ споредъ законы тѣ на мѣсто то, търговски, или граждански, не можяхмы да отбѣгнемъ, и той, ако бѣше, щеше да даде повече и проч. тогива исканіе то ни е Качество (какво е), колко добръ смы сторили. Но не е нужда да искамы всякоги и три тѣ тия: